

Sak n r. 2.

Valg av et medlem av valgkomiteen.

Presidenten: Det skal velges et medlem av valgkomiteen. Presidenten ber om forslag.

Hønsvald: Jeg tillater meg å foreslå hr. Oscar Torp.

Presidenten: Ingen andre forslag er fremsatt, og presidenten foreslår at det på vanlig måte stemmes over forslaget. — Ingen innvending er kommet mot det.

Votering:

Hønsvalds forslag ble enstemmig vedtatt.

Sak n r. 3.

Erklæring fra den nye regjering.

Statsminister Gerhardsen: Det regjeringsskiftet som har funnet sted, er ikke en følge av noen ny parlamentarisk situasjon i Stortinget. Den nye regjeringen er utgått fra samme parti som regjeringen Torp og vil følge samme politiske hovedkurs som denne. Den gjør til sine den trontalen, det statsbudsjettet og det nasjonalbudsjettet som den forrige regjering har lagt fram.

Regjeringen understreker at den vil følge samme linje i utenriks- og forsvarspolitikken som regjeringen Torp.

Regjeringen vil fremheve at den på samme måte som sin forgjenger ser det som en hovedoppgave for den økonomiske politikk i 1955 å minske presset på utenriksøkonomien, prisene og arbeidsmarkedet. Idet den bygger på det forarbeid som den forrige regjeringen har gjort, vil den nye regjering sette i verk tiltak som den mener er nødvendige for å løse denne hovedoppgaven. Under arbeidet med disse tiltakene ønsker Regjeringen det best mulige samarbeid med de politiske partier i Stortinget og med arbeids- og næringslivets organisasjoner.

Regjeringen mener det er nødvendig å lette den administrative arbeidsbyrden for statsrådene i departementene. Den vil fremme de forslag og sette i verk de tiltak som er nødvendige for å oppnå dette.

Sak n r. 4.

Utenrikspolitisk redegjørelse av utenriksministeren.

Utenriksminister Lange: Siden jeg sist gjorde rede for den internasjonale situasjon

her i Stortinget, er den 9. Generalforsamling i de Forente Nasjoner gått fra hverandre etter mer enn 12 ukers arbeid. Helhetsinntrykket var på mange måter mer positivt enn tilfellet har vært for de siste års sesjoner. Atmosfæren tok preg av at det under sesjonen ikke forekom regulære krigshandlinger noe sted i verden. Stort sett var tonen i debattene mer saklig enn vi har vært vant til, og stormaktene viste større vilje til samarbeid om de enkelte spørsmål.

Tydeligst var forandringen å merke i drøftingen av nedrustningsspørsmålet. Der nådde Generalforsamlingen frem til et enstemmig vedtak som grunnlag for fortsatte fortrolige forhandlinger i underkomiteen av FN's nedrustningskommisjon, som består av representanter for De Forente Stater, Frankrike, Sovjet-Samveldet, Storbritannia og Canada.

Dette resultatet skyldtes først og fremst at sovjet-regjeringen hadde endret sin holdning på viktige punkter. Den oppga sitt krav om at ubetinget forbud mot bruk av masseødeleggelsesvåpen måtte være det første skritt i nedrustningsarbeidet. Den godtok at nedrustningsarbeidet for atomvåpen og konvensjonelle våpen må foregå parallelt. Det nye sovjetiske forslaget tar sikte på at det først skal skje en reduksjon av konvensjonelle våpen, av mannskapsstyrker og rustninger halvveis ned til de sluttnivåer man måtte bli enig om. Deretter skal forbudet mot produksjon av masseødeleggelsesvåpen tre i kraft, og så — parallelt med at man gjennomfører de resterende 50 pst. av nedrustningen — også forbud mot lagring og bruk av disse våpnene. Dette betyr at sovjetregjeringen ikke bare har gått tilbake på den prioritetsorden den hittil har insistert på. Den har også oppgitt sitt krav om reduksjon med $\frac{1}{3}$ av alle konvensjonelle styrker og har i prinsippet gått med på at det kontrollorgan som forutsettes opprettet, må ha en viss rett til inspeksjon.

Det er imidlertid fortsatt vesentlige problemer som ikke er avklart. Vi vet ennå ikke hvor langt Sovjet-Samveldet vil strekke seg hvor det gjelder kontrollorganets inspeksjonsrett. Det har bare sagt tydelig fra at det ikke kan godta noen ubegrenset rett til overflyging for et internasjonalt kontrollorgan. Det er heller ikke klart hvor stor myndighet russerne vil gå med på at organet skal ha til å gripe inn på stedet hvis det konstaterer at bestemmelsene i en nedrustningsavtale er overtrådt. Endelig er det et tredje punkt som trenger å avklares, og det er hvilke sluttnivåer Sovjet-Samveldet kan tenkes å godta. Det ble ikke berørt under Generalforsamlingen på annen måte enn at sovjet-delegasjonen sa fra at den ikke er tilhenger av maktbalanse.